

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Benczovej a členov senátu JUDr. Michala Dzurdzika, PhD. (sudca spravodajca) a JUDr. Zuzany Šabovej, PhD. v právnej veci žalobcu: **Okresné stavebné bytové družstvo Michalovce**, so sídlom Plynárenská 1, 071 01 Michalovce, IČO: 00 172 154, právne zast.: JUDr. Slavomír Kučmáš, advokát, Plynárenská 1, Michalovce proti žalovanému: **Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie**, P.O.Box 29, so sídlom Prievozská 32, 827 99 Bratislava, v konaní o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. SK/0479/99/2018 zo dňa 19.07.2019, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach spis. zn. 8S/98/2019 zo dňa 08.07.2021, takto

rozhodol:

- I. Kasačná sťažnosť sa **z a m i e t a**.
- II. Žalovanému sa právo na náhradu trov kasačného konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

I. Konanie pred správnym súdom

1. Napadnutým rozsudkom spis. zn. 8S/98/2019 zo dňa 08.07.2021 Krajský súd v Košiciach postupom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku (ďalej aj „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. SK/0479/99/2018 zo dňa 19.07.2019, ktorým bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie č. P/0169/08/18 zo dňa 23.08.2018. Týmto prvostupňovým rozhodnutím z 23.08.2018 bola podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej

národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, uložená žalobcovi peňažná pokuta vo výške 2.500 €, pre porušenie § 4 ods. 1 písm. h) zákona. Správny orgán pritom konštatoval, že žalobca ako správca bytov a nebytových priestorov v dome, a) neinformoval vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome C-2 na ulici Hollého 97-105 Michalovce o špecifikácii nákladov zahrnutých do položky „ostatné prevádzkové náklady“, rozúčtovaných vlastníkom bytov a nebytových priestorov v dome v zmysle zmluvy o výkone správy; b) neinformoval vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome A-2 na ulici Tulipánová, Zvončeková, Severná, Fialková, Michalovce a v bytovom dome E-2 na ulici Okružná 56-62, Michalovce, v rozpore s ustanovením § 8b ods. 3 zákona o vlastníctve bytov, podľa ktorého je správca povinný riadiť sa rozhodnutím nadpolovičnej väčšiny vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome o výbere dodávateľa, a realizoval výber dodávateľa na službu - vypracovanie energetického auditu, bez rozhodnutí nadpolovičnej väčšiny vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome o výbere dodávateľa.

2. Krajský súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že hoci žalobca v rámci kontroly dodatočne predložil rozpis nákladov, ktoré zahrnul do položky „ostatné prevádzkové náklady“ nezbavil sa zodpovednosti za zistené porušenie, nakoľko nepreukázal, že si svoju povinnosť splnil aj voči dotknutým vlastníkom. Takýto rozpis nákladov nie je obsiahnutý ani v zmluve o výkone správy, ani v zálohových predpisoch, v správe o činnosti správcu a ani vo vyúčtovaniach nákladov za služby spojené s užívaním a správou bytu. Ani dostatočné splnenie si povinnosti nie je naplnené, ak žalobca neinformuje o nákladoch uhrádzaných z prostriedkov vlastníkov /na schôdzi/. Žalobca teda nepreukázal, že dotknutých vlastníkov riadne informoval o špecifikácii predmetnej položky „ostatné prevádzkové náklady“ s poukazom na ust. § 8b ods. 3 zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, ktoré v sebe subsumuje povinnosť nie len výberu najvýhodnejších podmienok, ale aj súhlas nadpolovičnej väčšiny vlastníkov bytov a nebytových priestorov o výbere dodávateľa. Vzhľadom na uvedené, preto nestačilo len uskutočniť úspešný výber dodávateľa (t. j. dojednať najvýhodnejšie podmienky), ale bolo potrebné tiež výber dodávateľa odsúhlasiť vlastníkami bytov a nebytových priestorov v dome. Finančné prostriedky, ktoré žalobca ako správca použil na úhradu nákladov na vypracovanie energetického auditu boli prostriedkami získanými od vlastníkov, a o ich použití, teda tiež o výbere dodávateľa, mali spoločne rozhodovať najmä samotní vlastníci, a to práve zákonom predpokladanou formou - rozhodnutím nadpolovičnej väčšiny všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov, pričom bolo povinnosťou účastníka konania riadiť sa takýmto rozhodnutím.

3. Námitka, že rozhodnutím vlastníkov sa žalobca nemohol riadiť, nakoľko predmetné rozhodnutie vlastníkov neexistovalo, je nerelevantná a potvrdzuje skutočnosť, že žalobca použil finančné prostriedky v rozpore so zákonom o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. Podľa správneho súdu pre posúdenie veci bolo podstatné, či žalobca postupoval alebo nepostupoval pri výkone správy v súlade so zákonom, zmluvou o výkone správy a zároveň v súlade s požiadavkami odbornej starostlivosti, pričom v danom prípade z kontrolných zistení vyplýva, že tomu tak nebolo. Výber dodávateľa služby ako aj preplatenie jeho faktúry nebolo odsúhlasené v súlade so zákonom o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. K otázke uloženia pokuty za v podstate dva delikty, ktoré sa v prípade žalobcu už opakovali v minulosti, správny súd mal zato, že prvostupňový správny orgán bol

povinný pristúpiť k uloženiu postihu, pre charakter a rozsah zisteného porušenia povinnosti, ako aj možné následky, pre slabšiu stranu vzťahu založeného zmluvou o výkone správy /spotrebiteľ/a/, čo správny orgán prvého stupňa správne zohľadnil a odôvodnil vo svojom rozhodnutí o výške uloženej sankcie, s čím napokon súhlasil aj žalovaný.

4. Ako vyplýva z argumentov orgánov verejnej správy žalobcovi bola uložená pokuta na spodnej hranici možnej sadzby, pričom správny súd tiež dodal, že správny orgán bol oprávnený uložiť za preukázané porušenie povinnosti pokutu až 66.400 €. Správny súd pripomínal, že pokuta je sankcia, a finančný postih, ktorý musí byť primeraný vo vzťahu k závažnosti protiprávneho konania a jeho následkom, a nemusí v sebe obsahovať aj represívnu zložku, naopak má mať preventívnu funkciu, aby sa sankcionovaná osoba vyvarovala do budúcnosti porušeniu svojich zákonných ustanovení. Ide o dôležitý preventívny charakter pokuty, vzhľadom na právny vzťah profesionálneho správcu a vlastníka bytu v spravovanom dome ako prvku laického spotrebiteľského charakteru. Podľa správneho súdu námietka žalobcu, že pokuta zhoršuje aj stav financií všetkých vlastníkov bytov je alarmujúcim zistením o neuznaní zásadne odlišného postavenia zmluvných strán v spotrebiteľskej zmluve, ktorá vyžaduje spoločenskú ochranu danú práve ustanoveniami zákona o ochrane spotrebiteľ'a. Žalobca je poskytovateľom služby spotrebiteľom - vlastníkom označených bytov v označených domoch na zmluvnom základe, teda na základe zmluvy o výkone správy a je povinný po celý čas výkonu svojej činnosti dodržiavať všetky právne predpisy vzťahujúce sa na ochranu spotrebiteľ'a. Poukázal tiež na fakt, že aj v minulosti, na základe konštatovania o porušení povinností vyplývajúcej z ustanovenia § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľ'a bola žalobcovi uložená sankcia právoplatným rozhodnutím správneho orgánu. Ako nedôvodné správny súd vyhodnotil žalobné námietky dotýkajúce sa obsahu a priebehu správneho konania, a to najmä vo vzťahu k otázkam súvisiacim so zisťovaním skutkového stavu, ako aj právneho hodnotenia dôkazného stavu veci vyplývajúceho z výsledkov dokazovania vykonaných orgánmi verejnej správy.

II. Kasačná sťažnosť žalobcu, stanovisko žalovaného

a) kasačná sťažnosť

5. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v procesnom postavení sťažovateľ'a (ďalej len „sťažovateľ“) v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP, kde namietal, že:

- z jeho strany nedošlo k porušeniu povinností informovať,
- z jeho strany nedošlo k porušeniu § 8b ods. 3 z. č. 182/1993 Z. z.,
- súd dostatočne neprihliadol na následky zisteného protiprávneho konania.

6. Sťažovateľ argumentoval, že z jeho strany nedošlo k porušeniu povinnosti informovať vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytových domoch o rozsahu a špecifikácii nákladov zahrnutých do položky „ostatné prevádzkové náklady“, nakoľko o týchto boli vlastníci informovaní jednak osobne na schôdzach vlastníkov, taktiež je táto špecifikácia každoročne vyhotovovaná správcom v rámci ročného vyúčtovania, ktoré správca v súlade s § 7b ods. 3 z. č. 182/1993 Z. z. doručuje každému vlastníkovi najneskôr

do 31. mája toho-ktorého roka a v súlade s § 9 ods. 5 písm. d) zákona č. 182/1993 Z. z. vždy aj nad rámec pravidelných schôdzí vlastníkov a ročného vyúčtovania, v súlade s citovaným znením zákona, umožnil každému vlastníkovi nahliadnuť do požadovaných dokladov a odpovedal na všetky podnety, otázky a pripomienky vlastníkov.

7. Ohľadne porušenia ust. §4 ods. 1 písm. h) zákona č. 250/2007 Z. z v spojení s § 8b ods. 3 zákona č. 182/1993 Z. z. sa sťažovateľ odvolával na doktrínálny výklad s tým, že „*Zákon totiž v predmetnom ustanovení výslovne neupravuje, že rozhodnutie o výbere každého dodávateľa určitých výkonov musí vždy nevyhnutne podliehať schváleniu na schôdzi vlastníkov. Zákonodarca v komentovanom ustanovení upravil len povinnosť správcu riadiť sa rozhodnutím nadpolovičnej väčšiny vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome o výbere dodávateľa.*“ (Komentár k ZVB vydavateľstvo C.H. BECK, r. 2012, str. 658). Zároveň dodal, že vlastníci neprijali žiadne rozhodnutie o výbere dodávateľa na vypracovanie energetického auditu, ktoré by nerešpektoval. Sťažovateľ nemal ani nemá vedomosť o prijatí takéhoto rozhodnutia vlastníkmi, preto konal v najlepšom záujme vlastníkov z hľadiska ceny za predmetné vypracovanie auditu, ako aj z hľadiska bezpečnosti vlastníkov.

8. Čo sa týka porušenia povinnosti priebežne zverejňovať informácie na mieste obvyklom v spoločných častiach domu alebo na webovom sídle správcu postup pri obstarávaní služby na vypracovanie energetického auditu pre bytový dom, sťažovateľ uvádzal už v odvolacom konaní, že postup pri obstarávaní služieb a tovarov je a bol vlastníkom bytového domu známy a bol zverejnený obvyklým spôsobom v bytovom dome, pričom uznal, že nesplnil svoju povinnosť zverejniť v danom čase informácie o obstaraní služby „vypracovanie energetického auditu“ iba na svojom webovom sídle, ktoré bolo v danom čase nefunkčné. Vzhľadom na informovanie vlastníkov na obvyklom mieste v bytovom dome, je uloženie sankcie vo výške 2.500 € zjavne neprimerané a nedôvodné.

b) stanovisko žalovaného

9. Ku kasačnej sťažnosti sa vyjadril žalovaný tak, že v plnom rozsahu zotrval na prezentovanej právnej argumentácii. Podľa žalovaného skutočnosť, že sťažovateľ v rámci kontroly dodatočne predložil rozpis nákladov, ktoré zahrnul do položky „*ostatné prevádzkové náklady*“ ho nezbavuje zodpovednosti za zistené porušenie, nakoľko ako účastník konania nepreukázal, že si svoju povinnosť splnil aj voči dotknutým vlastníkom, nakoľko takýto rozpis nákladov nie je obsiahnutý ani v zmluve o výkone správy, ani v zálohových predpisoch, v správe o činnosti správcu a ani vo vyúčtovaniach nákladov za služby spojené s užívaním a správou bytu. Teda žiadnym spôsobom nepreukázal, že dotknutých vlastníkov riadne informoval o špecifikácii predmetnej položky „*ostatné prevádzkové náklady*“. Ustanovenie § 8b ods. 3 zákona o vlastníctve bytov v sebe subsumuje povinnosti dve, a to nie len najvýhodnejšie podmienky, ale aj súhlas nadpolovičnej väčšiny vlastníkov bytov a nebytových priestorov o výbere dodávateľa. Nestačilo len uskutočniť úspešný výber dodávateľa (t. j. dojednať najvýhodnejšie podmienky), ale bolo potrebné tiež výber dodávateľa odsúhlasiť vlastníkmi bytov a nebytových priestorov v dome.

10. V súvislosti s prešetrovaním podnetu č. 95/2018 sa kontrola zamerala i na preverenie dodržiavania povinnosti vyplývajúcej z ustanovenia § 8b ods. 2 písm. 1) zákona

o vlastníctve bytov, podľa ktorého je správca pri správe domu povinný priebežne zverejňovať na mieste v dome obvyklom v spoločných častiach domu alebo na webovom sídle správcu, ak ho má zriadené, postup pri obstarávaní tovarov a služieb, v rámci zabezpečovania prevádzky, údržby, opravy, rekonštrukcie a modernizácie a pri všetkých iných činnostiach spojených so správou domu, vrátane jednotlivých cenových ponúk priebežne zverejňovať na mieste v dome obvyklom v spoločných častiach domu alebo na webovom sídle správcu postup pri obstarávaní služby na vypracovanie energetického auditu pre bytový dom. Z výsledkov vykonanej kontroly vyplynulo, že sťažovateľ ako účastník konania si uvedenú povinnosť nespĺnil resp. jej splnenie žiadnym relevantným spôsobom nepreukázal. Finančné prostriedky, ktoré ako správca použil na úhradu nákladov na vypracovanie energetického auditu boli prostriedkami získanými od vlastníkov a o ich použití, teda tiež o výbere dodávateľa, mali spolurozhodovať najmä samotní vlastníci, a to práve zákonom predpokladanou formou – rozhodnutím nadpolovičnej väčšiny všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov, pričom bolo povinnosťou žalobcu riadiť sa takýmto rozhodnutím. Námieta sťažovateľa, že sa takýmto rozhodnutím nemohol riadiť, nakoľko predmetné rozhodnutie vlastníkov neexistovalo je absolútne irelevantná a potvrdzuje skutočnosť, že sťažovateľ použil finančné prostriedky v rozpore so zákonom o vlastníctve bytov a nebytových priestorov.

11. Žalovaný tiež dodal, že zodpovednosť žalobcu ako predávajúceho pri poskytovaní služieb je v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa objektívnou zodpovednosťou, tzn. že zodpovedá za porušenie zákonných povinností bez ohľadu na zavinenie, teda za následok. Samotný zákon pritom neumožňuje pokutu odpustiť, či ako sankciu použiť napr. pokarhanie, upozornenie a pod. Žalovaný tiež dodal, že nemohol pri ukladaní výšky sankcie zohľadniť skutočnosti uvádzané sťažovateľom ako účastníkom konania, pretože v prípade zisteného porušenia zákona je správny orgán v zmysle § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, povinný pristúpiť k uloženiu postihu. Zároveň sa vyjadril k primeranosti uloženej pokuty, spôsobu protiprávneho konania a jeho závažnosti, ako aj ku kritériám, ktoré zohľadnil pri ukladaní výšky pokuty.

III. Konanie pred kasačným súdom

12. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktorému predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP), kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky www.nssud.sk podľa § 137 ods. 4 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP.

IV. Vybrané ustanovenia, z ktorých kasačný súd vychádzal

13. Podľa § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa je predávajúci povinný zabezpečiť predaj výrobkov a poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné použitie.

14. Podľa § 8b ods. 3 zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, pri obstarávaní služieb a tovaru je správca povinný dojednať čo najvýhodnejšie podmienky,

aké sa dali dojednať v prospech vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome. Správca je povinný riadiť sa rozhodnutím nadpolovičnej väčšiny vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome pri výbere dodávateľa.

15. Podľa § 8b ods. 2 písm. l) zákona o vlastníctve bytov, je správca pri správe domu povinný priebežne zverejňovať na mieste v dome obvyklom v spoločných častiach domu alebo na webovom sídle správcu, ak ho má zriadené, postup pri obstarávaní tovarov a služieb, v rámci zabezpečovania prevádzky, údržby, opravy, rekonštrukcie a modernizácie a pri všetkých iných činnostiach spojených so správou domu, vrátane jednotlivých cenových ponúk priebežne zverejňovať na mieste v dome obvyklom v spoločných častiach domu alebo na webovom sídle správcu postup pri obstarávaní služby na vypracovanie energetického auditu pre bytový dom.

16. Podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom alebo právne záväznými aktmi Európskej únie v oblasti ochrany spotrebiteľa uloží orgán dozoru výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi, dodávateľovi alebo osobe podľa § 9a alebo § 26 pokutu do 66.400 €; za opakované porušenie povinností počas 12 mesiacov uloží pokutu do 166.000 €.

17. Podľa § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti.

V. Posúdenie námietok kasačnej sťažnosti

18. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Košiciach po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť sťažovateľa nie je dôvodná. Je zároveň potrebné uviesť, že kasačná sťažnosť je inštitútom mimoriadneho opravného prostriedku. Z tohto dôvodu jej podanie je koncipované na konkrétnom tvrdení sťažovateľa o pochybení krajského súdu v konaní. Sťažovateľ namietal dôvody kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 ods. 1 písm. g) SSP.

19. Ako nedôvodnú vyhodnotil kasačný súd námietku sťažovateľa, kde argumentoval, že svoju povinnosť informovať vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytových domoch o rozsahu a špecifikácii nákladov zahrnutých do položky „ostatné prevádzkové náklady“ splnil tým, že vlastníci boli informovaní jednak osobne na schôdzach vlastníkov a rovnako je táto špecifikácia každoročne vyhotovovaná správcom v rámci ročného vyúčtovania. Z vykonaného dokazovania ako aj z dôkazov založených v administratívnom spise nevyplýva, že by sťažovateľ priebežne a zrozumiteľne informoval vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome C-2 na ulici Hollého 97-105, Michalovce o špecifikácii položky „ostatné prevádzkové náklady“. Účtovanie uvedenej položky vyplývalo síce zo zmlúv o výkone správy, ale ani v nich nebola položka riadne špecifikovaná a spotrebitelia nemali vedomosť o tom, či a na aký účel boli ich finančné prostriedky použité. Z uvedeného dôvodu považoval kasačný súd právne posúdenie zisteného skutkového stavu

v zmysle § 8b ods. 2 písm. l zákona o vlastníctve bytov v predmetnej časti za plne súladné so zákonom.

20. Kasačný súd nemohol akceptovať ani námietku sťažovateľa týkajúcu sa interpretácie ust. § 8b ods. 3 zákona č. 182/1993 Z. z., kde sa odvolával na doktrínálny výklad s tým, že zákon v predmetnom ustanovení výslovne neupravuje, že rozhodnutie o výbere každého dodávateľa určitých výkonov musí vždy nevyhnutne podliehať schváleniu na schôdzi vlastníkov. Podľa kasačného súdu je nevyhnutné prijať taký interpretačný záver, kedy predovšetkým pri opravách a rekonštrukciách zásadného významu pri správe bytového domu - nemôže mať správa neobmedzenú voľnosť pri výbere dodávateľov služieb. Nie je nevyhnutné a ani účelné pri správe nehnuteľnosti striktne postupovať podľa cit. ustanovenia pri každom výbere dodávateľa služieb s tým, že iná situácia nastáva pri výbere dodávateľov na menej nákladné položky (drobné opravy a údržby). V danom prípade však nevznikla pochybnosť o tom, že výber dodávateľa na službu - vypracovanie energetického auditu, predstavuje záležitosť relevantného významu pre vlastníkov bytov a nebytových priestorov v označenej nehnuteľnosti a z uvedeného dôvodu má podliehať istému kontrolnému mechanizmu zo strany dotknutých vlastníkov. Neobstojí pritom ani tvrdenie, že vlastníci neprijali žiadne rozhodnutie o výbere dodávateľa na vypracovanie energetického auditu, ktoré by sťažovateľ nerešpektoval. Treba tiež uviesť, že sťažovateľ relevantným spôsobom nevyvrátil závery správneho orgánu a jeho zodpovednosť je daná podľa zákona o ochrane spotrebiteľa (objektívna zodpovednosť). Žalovaný zistený skutkový stav aj v tejto časti správne právne posúdil s prijatím záveru o porušení povinnosti sťažovateľa uloženej zákonom.

21. V nadväznosti na uvedené skutočnosti kasačný súd nevyhodnotil ako relevantnú námietku o neprihliadnutí súdu na následky zisteného protiprávneho konania sťažovateľa. Právne v tejto časti krajský súd zrozumiteľným spôsobom vysvetľoval okolnosti tohto prípadu s poukazom na rozsah zisteného porušenia povinností, možné následky pre slabšiu stranu a dodávateľsko-spotrebiteľský vzťah. Krajský súd rovnako zdôraznil poskytovanie služby spotrebiteľom zo strany sťažovateľa v zmysle zmluvy o výkone správy a jeho povinnosť dodržiavať všetky právne predpisy vzťahujúce sa na ochranu spotrebiteľa. Rovnako poukázal na skutočnosť, že sťažovateľ aj v minulosti porušil povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa a bola žalobcovi uložená sankcia právoplatným rozhodnutím správneho orgánu. Kasačný súd nesúhlasil ani s tvrdením, že krajský súd dostatočne neprihliadol na represívno-výchovný charakter pokuty, a preto jej výška mala byť eventuálne uložená na spodnej hranici, pretože evidentne nezodpovedalo skutočnosti, pretože správny orgán uložil sťažovateľovi pokutu na spodnej hranici. Správny orgán bol oprávnený uložiť za preukázané porušenie povinnosti pokutu až 66.400 € (ust. § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa).

VI. Záverečné zhodnotenie a odôvodnenie rozsudku v časti trov

22. Sumarizujúc vyššie uvedené skutočnosti dospel kasačný súd k záveru, že kasačná sťažnosť je s ohľadom na § 440 ods. 1 písm. g) SSP nedôvodná, pretože námietky sťažovateľa uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé

spochybníť vecnú správnosť rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP, ako nedôvodnú, zamietol.

23. O trovách kasačného konania rozhodol Najvyšší správny súd Slovenskej republiky podľa § 167 ods. 1 SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP. Sťažovateľ v kasačnom konaní úspech nemal a žalovanému náhrada trov kasačného konania prislúcha len v prípadoch, ak to možno spravodlivo požadovať a po splnení zákonom stanovených podmienok len výnimočne (§ 168 SSP), ktoré podľa obsahu súdnych spisov nenastali, preto súd žalovanému právo na náhradu trov kasačného konania nepriznal.

24. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu SR pomerom hlasov 3:0 (§ 147 ods. 2 SSP v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **n i e j e** prípustný.

V Bratislave, dňa 28. februára 2024

JUDr. Katarína B e n c z o v á
predsedníčka senátu
podpísané elektronicky

JUDr. Michal D z u r d z í k , PhD.
člen senátu
podpísané elektronicky

JUDr. Zuzana Š a b o v á , PhD.
členka senátu
podpísané elektronicky

Za správnosť vyhotovenia:
Bc. Petra Pitáková